

Tarinan kertoo:
Taisto Hankaniemi
Kälviä

Fransuusi

Elettiin sitä ennenkin, ja käytiin kaukanakin töissä. Priitu oli kulkenut aina Viipurissa asti ansiossa. Heti alkuun on hyvä sanoa, että Priitu oli tavallista parempi pärjäämään. Sanoivat vanhat ihmiset, että pahansisäinenkin oli. Ja pystyi miestenkin töihin. Rakennuksilla oli tehnyt töitä ja pyykkäriin hommia. Kaikkea mitä eteen sattui, työntekijöistä oli siellä pulaa.

Tienestit olivat melekosen hyviä, tarina kertoo. Mutta kausiluontoisia olivat arpeetit. Talviteitä pitkin ja kesällä veneellä Päijännettä, Saimaan saarten välistä, oli työmatka kulkenut. Ei ole enää kukaan kertomassa, mistä tarkalleen oli menty.

No niin, sitten työt olivat loppuneet kuin seinään. Keskellä talvea, vuotta en muista. Rupesi rahaa kulumaan elämiseen, kaupungissa kun oltiin. Viipurissa. Ei auttanut muu kuin lähteä kotia Kälviälle, Karliininperälle. Kaupunkilaiset varoittelivat vaaroista pitkällä matkalla. Lastattiin tavarat rekeen ja taipaleelle.

Ensimmäinen matkapäivä meni hyvin pakkasesta huolimatta. Toisen päivän iltapuolella varoittelut eivät enää olleet höpötystä. Saimaan saaresta hyökkäsi maantierosvoja matkalaisia kohti. Siinä olisi käynyt huonosti, rahaa oli aika lailla, muutakin arvokasta mukana. Henkikin saattoi olla löysässä.

Mutta Priitupa hoksasi ja kiljaisi: FRANSUUSI , täällä on FRANSUUSI !!!
Rosvot säikähtivät ja palasivat takaisin saaren pimentoihin. Se fransuusi oli kuppaaikin pahempi tauti, vei näön ja aivot mätäni. Kusikin tulee yheksästä reiästä. Loppumatka sujui ongelmitta. Kevät oli pitkällä, kun oltiin Kaarliinilla.